

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بطلان قرارداد اصلی بر موافقتنامه داور

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 4، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

رضا آزادمش - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحداهواز

خلاصه مقاله:

قرارداد داورى همانند همه قراردادهای می بایست دارای شرایط صحت عقود را داشته باشد و در این خصوص تعارض و ایرادی در میان حقوقدانان و رویه قضایی مطرح نمی باشد، بلکه سوال و اختلاف نظر در مورد موافقتنامه داورى حاصل شده، که آیا موافقتنامه داورى مستقل از قرارداد اصلی می باشد یا شرط تبعی می باشد و بدون قرارداد اصلی اثر آن (شرط داورى) نیز منتفی و بلا اثر می گردد. این اختلاف از آنجا حاصل می شود که در قانون آیین دادرسی مدنی و دیگر قوانین داخلی به استثناء قانون داورى تجاری بین المللی مصوب 1376 موافقتنامه داورى را تابع قرارداد اصلی می دانند. استقلال یا عدم استقلال موافقتنامه داورى از قرارداد اصلی از آن منظر بسیار مهم است که تاثیرپذیری و آثار فراوان، شرط داورى و قرارداد اصلی بر یکدیگر دارند در صورت قایل به وجود استقلال برای موافقتنامه داورى، ابطال یا فسخ قرارداد اصلی تاثیرى بر شرط داورى ندارد و در صورت عدم استقلال موافقتنامه یا شرط داورى و با توجه به تبعی بودن آن بلاشک در این مورد موافقتنامه داورى و یا شرط داورى ضمن عقد بی اثر می شود با آنکه نظریات فراوانی در خصوص پذیرش استقلال شرط داورى وجود دارد لیکن حکم صریح قانونی که برای تمامی داورى های (داخلی و بین المللی) این مستقل بودن را تایید کند وجود ندارد، لذا هدف تحقیق حاضر بررسی تاثیر بطلان قرار داد اصلی بر موافقتنامه داورى است. از این رو نخست وضعیت استقلال شرط داورى در داورى های داخلی بررسی و در ادامه استقلال شرط داورى از قرارداد اصلی در داورى های تجاری بین المللی مورد کنکاش و پژوهش قرار گرفت. این تحقیق از نوع نظری و به لحاظ هدف بنیادی و به لحاظ روش کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

استقلال شرط داورى، بطلان، قرارداد اصلی، موافقتنامه داورى

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994303>

